

Thomas Gyldal Petersens tale ved Kommunernes Landsforenings Folkeskolekonference

Taler

Thomas Gyldal Petersen
Formand for KL's børne- og
undervisningsudvalg

Dato

22. september 2022

Sted

Hotel Nyborg Strand

Jeg ved ikke, hvad I lavede i sommer.

Jeg blev godt og grundig ramt af Tour-feberen.

Det var fantastisk at se Tour-feltet køre rundt i Danmark.

Stor cadeau til de kommuner, som var med til at skabe en flot tour rundt i Danmark.

København, Roskilde, Nyborg, Vejle og Sønderborg. Tak for festen.

Og så var det jo bare helt utroligt, at en dansker endte øverst på podiet.

Jeg vil i dag gerne tale lidt om, hvad der skal til for at vinde. Hvad der skal til for at nå nye højder. Forbedre sig.

Min pointe er, at der er en holdpræstation bag enhver sejr. Bag enhver udvikling.

Når Jonas Vingegaard vinder Touren, ved vi godt, at han ikke vinder den alene.

Vi ved godt, at der er et hold rundt om ham.

Han har fænomenale hjælperyttere. Han havde nok ikke vundet uden Van Aert og Roglic. Han havde nok heller ikke vundet uden folk, der kunne analysere ruten og forberede ham på den. Han havde ikke vundet uden mekanikere, der minimerer risikoen for defekt. Massører, der kan deres kram. Kokke, der ved, hvad der skal til.

Selv når man står ene mand i gult på sejspodiet, er det et helt hold, der vinder.

Der er heller ingen organisationer, som alene kan rykke samfundets hegnsplæ. Det er komplekst. Det vi har med at gøre. At gøre skole. At rykke børnene så langt de kan.

Det er vilde problemer.

Løsninger på vilde problemer. Store sejre. Udvikling. Det er noget, man gør sammen med andre.

Det sker i et fællesskab.

I KL er vi meget glade for det fællesskab vi er med i på skoleområdet.

Vi kalder det 'Sammen om skolen'.

Og uanset hvad der sker på Christiansborg. På den anden side af valget. Skal der ikke være tvivl om, at vi i KL gerne vil have, at partnerskabet om folkeskolen fortsætter.

I partnerskabet er vi syv ret forskellige organisationer, som mødes med Børne- og Undervisningsministeren. Vi taler om problemerne. Vi møder hinanden med åbenhed. Med tillid. Vi forsøger ikke kun at være optagede af egne behov, men også være nysgerrige på de andres perspektiver.

Vi forsøger i fællesskab at finde veje, som kan føre til nogle løsninger.
Skolesamarbejdet har ikke altid været kendetegnet for dialog

Er det nemt? Njaa...

Tager det tid? Uden tvivl.

Batter det noget? Helt sikkert

Vi kan mærke at vi er med til at flytte hegnsplæ på Chr. Parternes sammenhold
– politikken ud af politikken.

Sidste år leverede vi et bud på, hvordan folkeskolen fremover evaluerer og
bedømmer eleverne. Det var et udspil, vi lavede sammen.

Ministereren og forligskredsen tog det til sig, og lavede det om til lov.

Temaet for konferencen i dag er en udløber af det arbejde.

Temaet er kvalitet og evaluering i folkeskolen.

I dag skal vi dele viden om, hvordan man fastholder fokus på kvalitet i
undervisningen. Vi skal tale om, hvordan vi kan blive gode til at evaluere, det vi
gør.

Det er der heldigvis andre end mig, der skal sige noget om. Det skal jeg ikke
kloge mig på.

Jeg er helt med på, at den forkromede løsning ikke findes på mit
borgmesterkontor. Den ligger heller ikke på skolechefens bord.

De gode løsninger skal arbejdes frem. I et ret kompleks samspil, hvor mange skal

bidrage. Og alle har brug for at opleve et samspil, der giver mening.

Ledelseskæden skal være stærk.

Hvis vi skal rykke på noget så mega-komplekst som kvalitet og evaluering, skal vi være et hold omkring opgaven, som går begavet til værks.

Der er brug for stærke kommunale fællesskaber.

Ingen kan selv tage den fra spids. Og køre en kompleks, vild problemstilling i hus.

Ingen vinder alene på Col du Granon.

Men alle vinder, når vi hjælpes ad.

Jeg forsøger at udfylde min rolle som politiker. Jeg gør mig umage for at være med til at skabe gode rammer om folkeskolen. Jeg øver mig i at blive dygtig til at høre græsset gro.

Jeg prøver også at undgå at lade mig indfange af tidens politiske kultur, hvor selv det mest komplekse problem bliver reduceret. Forsimplet. Så man lander der, hvor man tror, at man får bedre kvalitet i landets folkeskoler, hvis man centralt tilføjer 1½ million kr., afkorter eller forlænger skoledagen med 45 minutter eller lovgiver på minuttal om bevægelse eller andre ting. Bum! Så er problemet er løst.

Øh, nej!

Meget kan diskuteres og forandres. Men ro. Og tålmodighed og vilje til dialog med dem, det handler om er vigtigt for en god ramme.

Dem det hele handler om: børn, deres forældre.

Og rammen skal være i orden. I KL arbejder vi for, at kommunerne og skolerne får de størst mulige frihedsgrader.

Der skal være plads til store lokale armbevægelser. Bevægelsesfrihed.

I KL arbejder vi på, at regeringens frisætningsdagsorden bliver foldet ud, så den giver mening for kommunerne. For daginstitutionerne. For folkeskolerne. For fritidstilbuddene. Det hænger sammen. De er en del af en kæde, som er gensidig afhængig, når det handler om at skabe gode børneliv.

Gode rammer og ro på den nationale front giver grobund til de store linjer i folkeskolen. Det er der også brug for.

Solen skinner i dag. Men det må vi ikke lade os narre af: Der er mørke skyer over folkeskolerne.

20 procent af alle danske børn går i dag på en privatskole.

Det er hvert femte barn. Det er flere end nogensinde før.

Folkeskolen *er* stadig folkets skole. Men hvor går grænsen?

Er det folkets skole, hvis hvert fjerde barn ikke går der?

Hvad hvis det er halvdelen?

Vi skal tage de signaler alvorligt. Forældre stemmer med fødderne. Det skal vi lave om

Vi ser også mange børn, som ikke trives.

Børn, som har det så svært, at lærere og pædagoger vurderer, at der er brug for særlig støtte.

Efterspørgslen på specialtilbud stiger. Mange kommuner kan ikke følge med.

Der er så nogen, der mener, at segregering er vejen frem.

Det mener vi i KL ikke.

Vi vil gerne indrette folkeskolen til folket. Og lige nu er børnefolket en flok med vidt forskellige sociale og kulturelle baggrunde. Med store forskelle i faglige forudsætninger og personlige ressourcer.

Det skal folkeskolen kunne rumme. Vi skal finde en vej.

For mig er der ingen tvivl. Vi skal have flere børn med.

Vi skal tage livtag med de komplekse problemer. Kvalitet og evaluering og sådan noget.

Det er der ingen, der gør bedst alene.

Vejen er indimellem op ad bakke. Måske endda stejl og fandens lang som Alpe D'Huez. Men den går gennem stærke kommunale fællesskaber.

Hvis vi hver især leverer til holdet. Til det fællesskab, som folkeskolen er. Så kan vi udvikle den. Folkeskolen.

Folkeskolen, som betyder så meget for det her land

Jeg ønsker alle en rigtig god konference!

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Socialdemokratiet, Åbningstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/thomas-gyldal-petersens-tale-ved-kommunernes-landsforenings-folkeskolekonference>